

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับธนาคารพาณิชย์

ตามหนังสือของกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๑๕๖๘๘/๒๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๑๑ (ข) บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ธนาคารใดจ่ายเงินให้แก่กรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของธนาคารนั้นเองเป็นค่านายหน้าหรือเป็นเงินตอบแทนที่จ่ายสำหรับหรือเนื่องแต่การกระทำหรือธุรกิจใด ๆ ของธนาคาร ทั้งนี้ นอกจากบำเหน็จ เงินเดือน เงินรางวัล และเงินอนุญาตอย่างอื่นบรรดาที่พึงจ่ายตามปกติ” แต่ปรากฏว่าธนาคารบางแห่งจ่ายเงินเป็นค่านายหน้าให้แก่คอมปราโดร์ซึ่งเป็นพนักงานของธนาคารนั้นเอง สำหรับการค้ำประกันลูกค้า และการให้กู้ยืมเงินทั้ง ๆ ที่คอมปราโดร์ก็ได้รับเงินเดือนตามปกติอยู่ส่วนหนึ่งแล้ว แต่บางแห่งคอมปราโดร์ไม่ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นใดเป็นประจำจากธนาคารเลย หากแต่ได้ค่านายหน้าจากการกระทำธุรกิจดังกล่าวทางเดียวเท่านั้น เช่นนี้จะพึงถือเป็นหลักปฏิบัติสำหรับธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไปหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาแล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าปัญหาเรื่องนี้แล้วแต่ข้อเท็จจริงว่าคอมปราโดร์ของธนาคารเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของธนาคารนั้น ๆ หรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของธนาคาร ธนาคารนั้นจะจ่ายเงินให้แก่คอมปราโดร์ผู้นั้นเป็นค่านายหน้าหรือเป็นเงินตอบแทนสำหรับหรือเนื่องแต่การกระทำหรือธุรกิจใด ๆ ของธนาคารไม่ได้ ธนาคารที่ฝ่าฝืนย่อมมีความผิดตามมาตรา ๓๑^๑ แต่ถ้าหากว่าคอมปราโดร์ของธนาคารใดเป็นผู้ทำการติดต่อระหว่างลูกค้ากับธนาคารโดยมิได้เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของธนาคารนั้น ธนาคารก็ชอบที่จะจ่ายเงินเป็นค่านายหน้าให้ได้

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่งพร้อมหนังสือที่ น.๓๕๙๗/๒๕๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

^๑ มาตรา ๓๑ ธนาคารใดฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา...ฯลฯ... มาตรา ๑๑....ฯลฯ..... มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ธันวาคม ๒๕๕๖